2026. november 30., hétfő **Róm 10,9-18; Zs 18A; Mt 4,18-22**

A hit hallásból ered, a hallás pedig Krisztus igéjéből

Az evangélium az első tanítványok meghívásáról beszél. Pál Izaiás szép mondatát idézi „Milyen gyönyörűségesek azok lábai, akik a jó hírt hirdetik (Iz 52,7).

Összekapcsolódik az Ó- és Újszövetség; a frissen meghívott tanítványok is érzik, hogy nem akármilyen feladat vár rájuk Jézus mellett. A feladat az örömhír hirdetése.

„Hogyan higgyenek abban, akiről nem hallottak?” – kérdezi Pál.

Ma mi is tapasztalhatjuk, hogy az emberek nem ismerik vagy félreismerik Jézust.

Neked, nekem is küldetésem van, hogy mondjuk, amit tudunk, mindent, amire képesek vagyunk. Nem kell értekezés, csak beszélj, beszélgess a tapasztalatodról! Arról, hogy mi a különbség aközött, hogy Istennel vagy Isten nélkül élni? Mi a különbség az egyedüllét és a közösségben levés között? Milyen az, amikor meg tudod osztani örömödet és bánatodat valakivel. Amikor leborulsz, megnyugszol, erőt kapsz az imában.

E. Isenhouer: Add tovább

Ha van valamid, ami jó,
Ami barátaiddal megosztható,
Legyen bár csak egy apróság:
Hozhatja Isten áldását.
Add tovább!

Lehet, hogy csak egy dal, mely vidám,
De segít megharcolni egy-egy csatát.
Lehet, hogy egy könyv, mely érdekes,
Egy kép, vagy pillantás, mely kellemes.
Add tovább!

Ne feledd a másik fájdalmát!
Te kell, hogy segítsd az úton tovább.
Egy kedves szó vagy egy mosoly
Áldás lehet a másikon.
Add tovább!

Ha tudsz egy kedves történetet,
Vagy hallottál az utcán jó híreket,
Vagy jó könyvet rejt a szobád,
Mely segít elűzni a másik bánatát,
Add tovább!

Ne légy önző a szívedben,
Viselkedj a legnemesebben.
Tedd a közösbe kenyered,
Hogy társaid is egyenek.
Add tovább!

Ha Isten meghallgatta imád,
S az égből áldást küldött le rád,
Ne tartsd meg csak magadnak,
Míg mások sírnak, jajgatnak.
Add tovább!

Aczél Márti, Halásztelek

